

Sissel Grana (35) fra Horten er DYRETOLK

Jo, jeg kan faktisk snakke med dyr

– Spør meg ikke hvordan det skjer. Dyrenes tanker blir på uforklarlig vis omgjort til tydelig tale. De forteller meg med egne ord hvordan de har det og hva det er som plager dem, sier Sissel Grana.

HJEMMET-REPORTASJE
Tekst og foto: Arvid Mikkelsson

Sissel Grana er spesialpedagog ved en ungdomsskole i Horten på dagtid. På fritiden er hun noe så usannlig som dyretolk. Det vil si at hun kommuniserer med dyr ved å lytte til det dyrene selv har å fortelle henne.

– En opplevelse i Moss for to år siden satte i gang det hele. Sissel og en venninne hadde bestilt time hos en svensk dyretolk for hver sin hund. De var enige om at det måtte komme frem noe virkelig konkret og overbevisende dersom de skulle tro på dette.

–Hunden min Bonnie beskrev mannen min og meg på en innøgende måte. Hun avslørte at jeg hadde vært så sur i det siste fordi jeg var gravid. Dette var tidlig i svangerskapet, og faktisk var det bare vi to som visste det, sier Sissel. Bonnie fortalte – ganske riktig – at familien hadde fått en ny og større bil istedenfor den lille, gamle. «Den var så ny at den kanskje ikke hadde begynt å sluke oss», sa hunden. I tillegg klaget Bonnie over smertene i hoftepartiet, og det viste seg i etterkant at den ett år gamle labradoren hadde fått hofteledsdyplasi.

–Hvordan går du frem når dyrene kommer til deg? –Som regel dreier det seg om hunder og katter, og da slipper jeg dem los og lar dyrene gjøre som de vil. Etter en stund nærmer de seg meg, og jeg kan begynne å snakke med dem. Jeg prater tekepatisk med dem i ca. 20 minutter mens jeg skriver det hele ned. Deretter forteller jeg eierne hva jeg har notert meg.

–Får du alltid kontakt?

–Ja, jeg har alltid vært en dyreentusiast og passet dyr når venninne mine passet unger. Da hun var 11 år, begynte hun med hestestall og utdannet seg for øvrig til redinstruktør og hundetrener. I ettertid forstår jeg at jeg allerede den gang hadde spesielle evner for å kommunisere med dyr. Sissel tror at dette fenomenet har noe med telepati å gjøre.

–Hvordan går det med de andre dyrene? –Jeg har også hatt kontakt med en katt og en hund. Det er veldig spennende, og jeg har fått mye informasjon om dem. Det er også veldig spennende å se på dyrene når de er sammen med meg. Det er veldig spennende å se på dyrene når de er sammen med meg. Det er veldig spennende å se på dyrene når de er sammen med meg.

INNEBETING – Dyrene har de samme tanker og følelser som oss, og de forteller meg gjerne om sine opplevelser med oss mennesker. Tilbakemeldingene hjelper eierne til å forstå dyrene sine på en bedre måte, sier Sissel Grana som her har nærkontakt med labradoren sin, Bonnie.

–Hunder og katter har tanker og følelser akkurat som oss mennesker, disse tror jeg overføres til min hjerne der de omformes til ord og setninger. Hvordan dette skjer, kan jeg ikke forklare. Mysteriet er like stort for meg, sier hun engasjert.

Telepatisk kontakt med Bacchus

Sissel Grana er overbevist om at dyr og mennesker som står hverandre nær har telepatisk kontakt. En av kattene hennes, Bacchus, kom ikke hjem som vanlig. Det gikk flere dager. Plutselig bare visste hun at han var innesperrert. Sissel gikk direkte til en oppsamlingsplass for vrakede biler i nærheten. Mens hun snakket med de ansatte, kom en liten gutt inn på kontoret. Han hadde sett en katt inne i et bilvask. Det var Bacchus! De måtte bryte opp døren for å få ham ut. –Selv er jeg ikke i tvil. Bacchus må ha sendt beskjed til meg om hvor han var, underbevisstheten min opplyttet dette og fikk meg til å reagere, forteller hun.

Hest med humor

Dyr kan også ha humoristisk sans – En hest jeg snakket med, fortalte at han hadde stor moro av å slenge av rytteren sin. –Jeg er en husing, skjøinner du, som kan være ganske sleip. Eierne min er så komisk når han ligger der og sprer, så jeg må stoppe opp og se... Hesteeieren bekreftet historien og fortalte at hesten bare hadde stått der og sett på med store uskyldige øyne, forteller Sissel.

Sissel forteller at hun så langt har kommunisert med flere hundre dyr. Kattunger kan være sannelige fordi de er så unge og tankelese.

Simen ville ikke være trekkhund

–Hvordan reagerer eierne på at du snakker med kjæledyggene deres?

–Jeg har bare fått positive tilbakemeldinger. Men det hender jo at de kan få litt pepper av dyr som ikke er formydelt med forholdene de lever under. Mange dyr kan også fortelle om traumatiske opplevelser i barndommen. Jeg glemmer ikke hunden Simen, som var en blanding av pointer og husky. Han fortalte meg at han hadde vært trekkhund som toiling, men dette hadde han mislikt så sterkt at han hele tiden hadde sabotert hundekjøringen. Resultatet var at hun skulle avlives. I siste sekund ble han reddet av nye eiere. Da jeg etter konsultasjonen snakket med dem om dette, kunne de bekrefte at det var nøyaktig det som hadde skjedd den gangen for år siden, sier Sissel Grana.

–Mange vil hevde at dette å snakke med dyr er litt i prospektet laget? –Ja, og jeg skjøinner dem. Jeg hadde det slik for jeg var i Moss og ble overbevist, sier Sissel. Enten så tror folk på fenomenet, eller så er de blømt avvisende. Velldig mange veterinærer er naturlig nok skeptiske, men det er noen som er villig til å samarbeide. Dyretolken tror at de sammen kan hjelpe både dyr og eiere bedre. Vi må ikke glemme at dette er noe veldig nytt i Norge. I USA er det lang tradisjon med dyretolker, og i Sverige har de operert i 150 år. –I Norge er vi på seks-tyv personer som driver på litt forskjelleg måte. Noen får inn bilder fra dyrene. Andre kan føle dyrenes smerte på sin egen kropp. Det gjør også jeg, men i tillegg kan jeg altså snakke med dem. Disse samtalene har gjort meg skråsikker på en ting. Våre kjæledyr er ikke bare styrt av instinkter, de har sel, akkurat som oss.

Vil du vite mer om dyretolkning, kan du gå inn på Sissel Granas hjemmeside: www.dyrekommunikasjon.no

UFORKLARLIG, MEN SANT: Hunden Rikke har vært hos dyretolken. –Det var så mye av det Rikke fortalte som Sissel ikke kunne vite på forhånd. Tilfeldigheter eller ren gjetting er utelukket, sier matmor Merethe Gradval.

–Mange vil hevde at dette å snakke med dyr er litt i prospektet laget? –Ja, og jeg skjøinner dem. Jeg hadde det slik for jeg var i Moss og ble overbevist, sier Sissel. Enten så tror folk på fenomenet, eller så er de blømt avvisende. Velldig mange veterinærer er naturlig nok skeptiske, men det er noen som er villig til å samarbeide. Dyretolken tror at de sammen kan hjelpe både dyr og eiere bedre. Vi må ikke glemme at dette er noe veldig nytt i Norge. I USA er det lang tradisjon med dyretolker, og i Sverige har de operert i 150 år. –I Norge er vi på seks-tyv personer som driver på litt forskjelleg måte. Noen får inn bilder fra dyrene. Andre kan føle dyrenes smerte på sin egen kropp. Det gjør også jeg, men i tillegg kan jeg altså snakke med dem. Disse samtalene har gjort meg skråsikker på en ting. Våre kjæledyr er ikke bare styrt av instinkter, de har sel, akkurat som oss.

